

BOSNA I HERCEGOVINA
KANTON 10
KANTONALNI SUD U LIVNU

Broj: 68 0 P 041912 18 GŽ
Livno, 30.08.2021. godine

Kantonalni sud u Livnu, u vijeću sastavljenom od sudaca Nedima Begić kao predsjednika vijeća, Ozrenke Vidačak i Željka Bosnić kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice I. Š. iz Tomislavgrada, B., zastupana po D. B. i T. B. odvjetnicima iz ZOU B. & B., Široki Brijeg, protiv tuženih Raiffeisen Bank d.d. BiH Sarajevo i P. Š. iz Tomislavgrada, B., radi utvrđenja i dr., odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Općinskog suda u Livnu br. 68 0 P 041912 17 P od 13.11.2017. godine na sjednici vijeća održanoj dana 30.08.2021. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostupanjska presuda potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom utvrđuje se da je tužiteljica I. Š. iz Tomislavgrada, B., 23.01.2007. godine bila suvlasnica s dijelom ½ 5000 dionica oznake JPEMR, klase ES, emitenta JP Elektroprivreda HZHB d.d. Mostar, koje se vode u Registru vrijednosnih papira F BiH u Sarajevu pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i brojem računa 6538220 kod člana H1, te se obvezuje tuženik da tužiteljici naknadi troškove postupka u iznosu od 1.785,20 KM, u roku od 30 dana.

Istom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži utvrđenje ništavosti Ugovora o zalogu vrijednosnih papira broj 069/07/Z, sklopljenog dana 23.01.2007. godine između P. Š. iz Tomislavgrada, kao zalagodavatelja i Raiffeisen Bank d.d. BiH Sarajevo, kao zalogoprimalca, te se odbija tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži da se utvrdi da ovrha, u predmetu br. 68 2 I 001947 14 I 2 koji se vodi kod Općinskog suda Livno, Odjeljenje suda u Tomislavgradu, na 5.000 dionica oznake JPEMR, klase ES, emitenta JP Elektroprivreda HZHB d.d. Mostar, koje se vode u Registru vrijednosnih papira F BiH u Sarajevu pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i brojem računa 6538220 kod člana VH, nije dopuštena, te se tužiteljica odbija sa zahtjevom za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa u odnosu na tuženika P. Š., a u cijelosti se odbija u odnosu na tuženika Raiffeisen bank d.d. BiH.

Protiv navedene presude pravovremeno je izjavila žalbu tužiteljica koja žalbom pobija presudu iz svih žalbenih razloga navedenih u članku 208. ZPP-a, predlažući da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači na način da se tužbeni zahtjev tužiteljice usvoji u cijelosti ili da se ista ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odluku.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i u granicama članka 221. ZPP-a sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga.

Žalba je neutemeljena.

Tužiteljica navodi da su tuženik pod 1) i tuženik pod 2), dana 23.01.2007. godine, sklopili Ugovor o zalogu vrijednosnih papira br. 069/07/Z, da su čl. 2 istog Ugovora ugovorne stranke ugovorile da se zasnue založno pravo na dionicama tuženika pod 2) kao zalagodavatelja i to: 5.000 redovnih dionica klase ES emitenta JP Elektroprivreda HZHB d.d. Mostar, nominalne vrijednosti od 100,00 KM po dionici ili ukupne nominalne vrijednosti 500.000,00 KM, vlasništvo zalagodavatelja, registrirane kod Registra vrijednosnih papira u F BiH na računu koji se vodi po matičnom broju vlasnika vrijednosnih papira br. 1511965142 094.

Rješenjem Općinskog suda u Livnu, Odjeljenje suda u Tomislavgradu bez broja i datuma dopuštena je ovrha na dionicama ovršenika P. Š. iz Tomislavgrada, i to pljenidbom, procjenom i prodajom 5.000 dionica oznake JPEMR, klase ES, emitenta JP Elektroprivreda HZHB d.d. Mostar, koje se vode u Registru vrijednosnih papira F BiH u Sarajevu pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i brojem računa 6538220 kod člana H1, radi naplate potraživanja tražitelja ovrhe Raiffeisen Bank BiH Sarajevo koja proizlaze iz kreditnog posla koji je tuženik sklopio s dužnikom P. Š. po Ugovoru o kratkoročnom kreditu broj: 069/07/KD i osigurao Ugovorom o zalogu vrijednosnih papira br. 069/07/Z od 23.01.2007. godine. Kao treća osoba, dana 12.01.2017. godine, podnijela je prigovor protiv ovrhe na gore navedeno rješenje i traži da se ovrha proglasi nedopuštenom. Općinski sud u Livnu, Odjeljenje suda u Tomislavgradu je zaključkom br. 68 2 I 001947 14 I 2 od 25.04.2017. godine, uputio tužiteljicu da u roku od 8 dana po primitku zaključka pokrene parnicu protiv tražitelja ovrhe, radi dokazivanja prava vlasništva i proglašenja da nije dopuštena ovrha na 5000 dionica, oznake JPEMR, klase ES, emitenta JP Elektroprivreda HZHB d.d. Mostar, koje se vode u Registru vrijednosnih papira F BiH u Sarajevu pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i brojem računa 6538220 kod člana H1. Sukladno navedenom Zaključku, tužiteljica je u ostavljenom roku podnijela tužbu.

Navodi da je supruga ovršenika – založnog dužnika P. Š. iz Tomislavgrada, B. b.b., s kojim je zaključila brak 11.05.2002. godine u Splitu, da su se predmetne dionice vodile na ime i vlasništvo njenog supruga P. Š.. Založno pravo na istim dionicama zasnovano je temeljem Ugovora o zalogu vrijednosnih papira br. 069/07/Z od 23.01.2007. godine, u kojem ugovoru ona nije sudjelovala niti je na bilo koji način dala suglasnost za zalaganje i opterećenje dionica, koje su predmet ovrhe, a koje smatra da predstavljaju bračnu stečevinu i njihovu zajedničku imovinu s dijelom od po ½, jer su stečene radom za vrijeme trajanja bračne zajednice. Njen suprug, P. Š., je bez njenog znanja zaključio Ugovor o zalogu dionica i založio dionice u korist

trećeg, a na štetu njihove zajedničke imovine, čime su povrijeđene odredbe iz čl. 251. st. 1., 252. i 253. Obiteljskog zakona F BiH.

Budući da se ovrha zasniva na ništavom pravnom poslu, tužiteljica tužbenim zahtjevom traži da se utvrdi da je dana 23.01.2007. godine bila suvlasnica s dijelom $\frac{1}{2}$ 5.000 dionica oznake JPEMR, klase ES, emitenta JP Elektroprivreda HZHB d.d. Mostar, koje se vode u Registru vrijednosnih papira F BiH u Sarajevu pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i brojem računa 6538220 kod člana H1, da se utvrdi ništavosti Ugovora o zalogu vrijednosnih papira broj 069/07/Z sklopljenog dana 23.01.2007. godine između P. Š. iz Tomislavgrada kao zalagodavatelja i Raiffeisen Bank d.d. BiH Sarajevo, kao zalogoprimate, da se utvrdi da ovrha u predmetu br. 68 2 I 001947 14 I 2 koji se vodi kod Općinskog suda Livno, Odjeljenje suda u Tomislavgradu, na 5.000 dionica oznake JPEMR, klase ES, emitenta JP Elektroprivreda HZHB d.d. Mostar, koje se vode u Registru vrijednosnih papira F BiH u Sarajevu pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i brojem računa 6538220 kod člana VH nije dopuštena, kao i da se tuženi solidarno obvežu na plaćanje troškova parničnog postupka, sve u roku od 30 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Tuženik pod 1) u odgovoru na tužbu navodi da u cijelosti osporava osnovanost postavljenog tužbenog zahtjeva, ističe prigovor nedostatka pasivne legitimacije, pa predlaže da se u odnosu na istog tužbeni zahtjev odbije u cijelosti, kao neosnovan. Navodi da su tuženik pod 1) i tuženik pod 2), dana 23.01.2007. godine u Sarajevu zaključili Ugovor br. 069/07 –KD o kratkoročnom kredit kojim su tuženiku pod 2) odobrena i plasirana novčana sredstva za kupovinu dionica od 500.000,00 KM na rok od 12 mjeseci, uz mogućnost produženja roka otplate glavnice kredita najviše 4 puta po 12 mjeseci, uz uvjet uredne otplate mjesečne obveze po kamati i uplate najmanje 20% glavnice kredita prije podnošenja zahtjeva za produženje.

Na temelju Ugovora o zalogu i naloga zalagodavca P. Š., Registar vrijednosnih papira F BiH izvršio je registraciju naloga i upisa zaloga dana 29.01.2007. godine u korist zalogoprimate, Raiffeisen banke d.d. BiH, koji ugovor je punovažan i zaključen sukladno tada važećem Zakonu o vrijednosnim papirima F BiH („Sl. novine F BiH“, br. 39/98 i 36/99), kojim ugovorom tuženik pod 2) garantira da navedene dionice nisu opterećene zalogom i da ne mogu biti zahtijevane od trećih osoba u smislu da su iste već ranije prodane ili založene, da za zaključenje ugovora njegovo izvršenje kao i izvršenje poslova koji iz njega proizlaze, ne postoje smetnje, da kao punovažan ugovor predstavlja zakonitu i pravomoćnu obvezu koja se može prinudno izvršiti, kao i da zalagodavac zadržava pravo na prihod od založenih vrijednosnih papira (dividendu) i pravo upravljanja u upravljačkim tijelima emitenta, a na temelju kojeg ugovora je P. Š. u Registru vrijednosnih papira F BiH izvršio registraciju naloga i upis zaloga dana 29.01.2007. godine u korist tuženika pod 1), u koje vrijeme je bio isključivi vlasnik vrijednosnih papira, koji se vode u Registru vrijednosnih papira F BiH u Sarajevu pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i brojem računa 6538220 kod člana H1.

Tuženik se poziva na odredbu čl. 10., 39., 40. i 41. Zakona o vrijednosnim papirima F BiH, kao i na odredbe čl. 9., 5. i 12. Zakona o tržištu vrijednosnih papira u F BiH.

Smatra da je u navedenom pravnom poslu savjestan ugovaratelj, da je postupao pažnjom dobrog gospodarstvenika pozivajući se na točnost i istinitost podataka upisanih u Registar vrijednosnih papira F BiH. Tužiteljici nikako nije moglo ostati nepoznato to da je njen suprug zaključio predmetni Ugovor, br. 069/07/KD o kratkoročnom kreditu od 23.01.2007. godine i da je isti ugovor osigurao zalogom na predmetnim vrijednosnim papirima – dionicama. Tužiteljica je prešutno dala suglasnost za sve poslove svom suprugu P. Š. i imala povjerenje u sve njegove akte vezano za raspolaganje zajedničkom imovinom, a ista je imala i mogućnost tražiti poništenje akta raspolaganja zajedničkom imovinom, ako je bračni drug vršio akt raspolaganja na nemaran način ili namjerno oštećuje interese drugog bračnog druga., što ista nije učinila, a od datuma zaključenja Ugovora o zalogu prošlo je više od 10 godina.

Dalje navodi da je P. Š. od strane tuženika pod 1) odobreno i plasirano više kredita u iznosu od 1.200.000,00 KM, po Ugovoru br. 010/04 od 02.09.2004. godine na iznos od 400.000,00 KM, Ugovoru, br. 059/06/KD od 26.06.2006. godine u iznosu od 300.000,00 KM i Ugovoru, br. 069/07/KD od 23.01.2007. godine u iznosu od 500.000,00 KM, koji nisu vraćeni, a radi čije se naplate vode tri ovršna postupka pred sudom, pa se poziva i na odredbe čl. 262 Obiteljskog zakona F BiH, kojim je određeno da za obveze koje je jedan bračni partner preuzeo, radi podmirenja tekućih potreba bračne/obiteljske zajednice, kao i za obveze za koje prema zakonu odgovaraju zajednički oba bračna partnera, odgovaraju solidarno, kako bračnom stečevinom, tako i posebnom imovinom.

Po prijedlogu tuženika pod 1) pokrenut je ovršni postupak protiv ovršenika P. Š., pred Odjeljenjem suda u Tomislavgradu, u kojem je doneseno rješenje o ovrsi br. 068-2-I-09-000 788 od 23.11.2010. godine, koje je postalo pravomoćno i ovršno i pristupilo se provođenju ovrhe, sukladno Zakonu o ovršnom postupku. Ovrha je provedena pljenidbom dionica, procjenom i prodajom istih, radi namirenja tražitelja ovrhe. Pljenidba dionica obavljena je dostavom rješenja o ovrsi Registru vrijednosnih papira F BiH i dostavom depozitaru i emitentu dionica, u skladu s čl. 189 st. 1 Zakona o ovršnom postupku, a istom pljenidbom tražitelj ovrhe stiče založno pravo na dionici, koje se upisuje u registar vrijednosnih papira F BiH, u korist tražitelja ovrhe momentom prijema rješenja o ovrsi, te je sud 30.12.2016. godine donio i rješenje o namirenju. Sud je u cijelosti postupao sukladno Zakonu o ovršnom postupku, kojim se uređuje postupak ovrhe na dionicama, pa predlaže da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti, kao neosnovan, a tužiteljica obveže na naknadu troškova postupka.

Tuženik pod 2) nije dao odgovor na tužbu niti je aktivno sudjelovao u postupku.

Nesporno je da su P. Š. i tužiteljica zaključili brak dana 11.05.2002. godine, a bračna zajednica i dalje traje. Prema iskazu tužiteljice, u vrijeme zaključivanja Ugovora o zalogu, koji je zaključen između tuženika, bila je majka i domaćica, brinula se o kući i o djeci, dok je njen muž bio poslovan čovjek i stekao određenu imovinu za kupovinu dionica, koje su stečene za vrijeme trajanja bračne zajednice.

Među strankama je nesporno da su tuženi pod 1) i 2) zaključili Ugovor o kratkoročnom kreditu br. 069/07/KD od 23.01.2007. godine, kojim se odobrava kratkoročni kredit u iznosu od 500.000,00 KM i da su instrument osiguranja naplate kredita bile dvije mjenice bez protesta i založno pravo na vrijednosnim papirima, i to

5000 vrijednosnih papira nominalne vrijednosti 100,00 KM, slobodno prenosivih emitenta JP Elektroprivreda HZ HB d.d. Mostar, a čiji je vlasnik korisnik, a koji su registrirani kod Registra vrijednosnih papira u F BiH pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i broj računa 6538220, a koje založno pravo će se konstituirati na osnovu Ugovora o zalogu.

Ugovorom, br. 069/07/Z o zalogu vrijednosnih papira od 23.01.2007. godine, kojeg su zaključili tuženici, zalogodavac daje, a zalogoprimac prima vrijednosne papire dionice vlasništvo zalogodavca, i to 5000 vrijednosnih papira slobodno prenosivih emitenta JP Elektroprivreda HZ HB d.d. Mostar klase ES, koje su dematerijalizirane i registrirane u Registru emitenta kod Komisije za vrijednosne papire F BiH pod matičnim brojem 1511965142094 vlasnika vrijednosnih papira nominalne vrijednosti 100,00 KM po vrijednosnom papiru, odnosno ukupne nominalne vrijednosti 500.000,00 KM. Istim ugovorom su uređena i ostala prava i obveze ugovornih stranaka.

Tužbenim zahtjevom tužiteljica traži da se utvrdi da je bila suvlasnica s dijelom $\frac{1}{2}$ 5000 dionica oznake JPEMR, klase ES, emitenta JP Elektroprivreda HZHB d.d. Mostar, koje se vode u Registru vrijednosnih papira F BiH u Sarajevu pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i brojem računa 6538220 kod člana H1.

Odredbom čl. 251 st. 1. i 2. Obiteljskog zakona Federacije BiH propisano je da bračnu stečevinu čini imovina koju su bračni partneri stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice (u novcu, stvarima, pružanja pomoći radom i sl.), kao i prihodi iz te imovine, a pokloni trećih osoba učinjeni za vrijeme trajanja bračne zajednice ulaze u bračnu stečevinu, bez obzira koji ih je bračni partner primio, ukoliko drukčije ne proizlazi iz namjene poklona ili se iz okolnosti u trenutku davanja poklona može zaključiti da je poklonodavatelj želio učiniti poklon samo jednom od bračnih partnera.

Članka 252. st.1. istog Zakona propisano da su bračni partneri u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drukčije ugovorili, a st. 3. da ukoliko je u zemljišne knjige kao vlasnik stečevine upisan samo jedan bračni partner, drugi partner može zahtijevati ispravku upisa.

Odredbom čl. 262. istog Zakona regulirano je da za obveze koje je jedan bračni partner preuzeo radi podmirenja tekućih potreba bračne, odnosno obiteljske zajednice, kao i za obveze za koje po zakonu odgovaraju zajednički oba bračna partnera, odgovaraju bračni partneri solidarno, kako bračnom stečevinom tako i svojom posebnom imovinom.

Budući da je navedeni Obiteljski zakon Federacije BiH bio na snazi u vrijeme zaključenja ugovora o zalogu vrijednosnih papira br. 069/07/Z od 23.01.2007. godine, kojim su dane u zalog predmetne dionice, kao instrument osiguranja naplate kratkoročnog kredita br. 069/07/KD, koji su zaključili tuženi Raiffeisen Bank d.d. BiH i P. Š., a kako je tužiteljica bila u braku s tuženikom P. Š. u vrijeme zaključenja navedenih ugovora, stoga je prvostupanjski sud pravilno odlučio kada je sukladno odredbi čl. 252. st.1. navedenog Zakona utvrdio da je tužiteljica dana 23.01.2007. godine bila suvlasnica s dijelom $\frac{1}{2}$ 5.000 dionica oznake JPEMR, klase ES, emitenta JP Elektroprivreda HZHB d.d. Mostar, koje se vode u Registru vrijednosnih papira F

BiH u Sarajevu pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i brojem računa 6538220 kod člana H1.

Tužiteljica tužbenim zahtjevom traži utvrđenje ništavosti Ugovora o zalogu vrijednosnih papira broj 069/07/Z sklopljenog dana 23.01.2007. godine između P. Š. iz Tomislavgrada kao zalagodavatelja i Raiffeisen Bank d.d. BiH Sarajevo, kao zalogoprimatelja jer se radi o dionicama koje su činile bračnu stečevinu, iste su stečene za vrijeme trajanja bračne zajednice, a tuženik P. Š. je istim raspolagao bez njenog znanja.

Naime, da bi tuženik P. Š. mogao zaključiti s tuženikom Raiffeisen bank d.d. BiH Ugovor o kratkoročnom kreditu br. 069/07/KD od 23.01.2007. godine, kojim mu se odobrava kratkoročni kredit u iznosu od 500.000,00 KM, morao je ponuditi instrument osiguranja naplate kredita, koji u istom i navode, a to su bile dvije mjenice bez protesta i založno pravo na vrijednosnim papirima, i to 5000 vrijednosnih papira nominalne vrijednosti 100,00 KM, slobodno prenosivih emitenta JP Elektroprivreda HZ HB d.d. Mostar, a čiji je vlasnik korisnik, a koji su registrirani kod Registra vrijednosnih papira u F BiH pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i broj računa 6538220, a koje založno pravo će se konstituirati na osnovu Ugovora o zalogu vrijednosnih papira br. 069/07/Z od 23.01.2007. godine, kojeg su zaključili tuženici, a po kojem zalagodavac daje, a zalogoprimac prima vrijednosne papire dionice vlasništvo zalagodavca, i to 5000 vrijednosnih papira slobodno prenosivih emitenta JP Elektroprivreda HZ HB d.d. Mostar klase ES, koje su dematerijalizirane i registrirane u Registru emitenta kod Komisije za vrijednosne papire F BiH pod matičnim brojem 1511965142094 vlasnika vrijednosnih papira nominalne vrijednosti 100,00 KM po vrijednosnom papiru, odnosno ukupne nominalne vrijednosti 500.000,00 KM.

Nesporno je da je tuženik P. Š. bio upisan kao vlasnik vrijednosnih papira, dionica, i istim je mogao raspolagati, a tužena Raiffeisen bank d.d. BiH, pouzdajući se u podatke iz javnog registra u dobroj vjeri je zaključila ugovor o zalogu s istim. Tužiteljica je tek ovom odlukom postala suvlasnica vrijednosnih papira, pa to utvrđenje nikako ne može djelovati na založno pravo koje je stečeno i upisano prije njenog utvrđenja prava suvlasništva.

Tuženik P. Š. je u bračnoj zajednici sa tužiteljicom, kao poslovan čovjek, obavljao određene poslove, dok se ona brinula o djeci i kući, to je ista i prešutno pristala da njen suprug P. Š. i raspolaze njihovom imovinom, kao zajedničkom obiteljskom imovinom, jer isti i žive skupa u životnoj i ekonomskoj zajednici, pa su neprihvatljivi i neosnovani navodi tužiteljice, da ista nije znala za zalaganje dionica, kad je iste dionice mogao kupiti iz iznosa dobivenog kratkoročnim kreditom, a uvjet za kredit je bio osiguranje u vidu zalaganja istih dionica.

Budući da je tužiteljica, kao supruga, prešutno dala odobrenje tuženiku P. Š. i povjerila mu upravljanje nad cijelom imovinom, bračna zajednica među bračnim partnerima nije prekidana, niti su narušeni bračni odnosi, a ista ničim nije dokazala da je njen suprug, tuženik P. Š. na nemaran način upravljao imovinom ili namjerno oštetio njene interese, kao bračnog partnera, niti to proizlazi iz provedenih dokaza, jer je evidentno da je kao suvlasnik dionica iste založio radi dobivanja kredita, a kako bračni partneri osim prava iz bračnog odnosa imaju i obveze, jer za obveze koje je

jedan bračni partner preuzeo radi podmirenja tekućih potreba bračne, odnosno obiteljske zajednice, kao i za obveze za koje po zakonu odgovaraju zajednički oba bračna partnera, odgovaraju bračni partneri solidarno, kako bračnom stečevinom tako i svojom posebnom imovinom (čl. 262. Obiteljskog zakona), a iz provedenih dokaza nije utvrđeno da je Ugovor o zalogu vrijednosnih papira broj 069/07/Z ništavan i protivan prinudnim propisima na bilo koji način ili pak moralu društva temeljem odredbe čl. 103. Zakona o obligacionim odnosima, stoga je prvostupanjski sud pravilno odlučio kada je odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužiteljice kojim traži da se utvrdi da je Ugovora o zalogu vrijednosnih papira broj 069/07/Z sklopljenog dana 23.01.2007. godine ništav i za to je dao valjane razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj sud drugog stupnja.

Među parničnim strankama nije sporno da je vođen ovršni postupka pred Općinskim sudom u Livnu, Odjeljenje suda u Tomislavgradu, u predmetu br. 68 2 I 001947 14 I 2, po prijedlogu tražitelja ovrhe Raiffeisen Bank d.d. Sarajevo protiv ovršenika P. Š., radi ovrhe, u kojem postupku je provedena ovrha prodajom 5.000 dionica oznake JPEMR, klase ES, emitenta JP Elektroprivreda HZHB d.d. Mostar, koje se vode u Registru vrijednosnih papira F BiH u Sarajevu pod matičnim brojem vlasnika vrijednosnih papira 1511965142094 i brojem računa 6538220 kod člana VH. Po zaključku suda prodaju dionica je izvršila brokerska kuća Eurohaus d.o.o. Sarajevo za novčani iznos od 155.383,00 KM od kojeg iznosa su oduzeti troškovi brokerske kuće i troškovi banci depozitaru u ukupnom od 1.938,52 KM a iznos od 153.444,48 je uplaćen na račun tražitelja ovrhe. Isti sud je u ovom postupku donio rješenje o namirenju br. 68 2 I 001947 14 I 2 od 30.12.2016. godine kojim je utvrđeno da se iz iznosa dobivenog prodajom navedenih dionica namiruje tražitelj ovrhe u iznosu od 153.444,48 KM.

Dakle ovršni postupak u predmetu br. 68 2 I 001947 14 I 2 je u proveden u dijelu koji se odnosi na prodaju predmetnih dionica.

Tužbenim zahtjevom tužiteljice traži da se utvrdi da ovrha u navedenom predmetu nije dopuštena.

Dakle, postavljenim tužbenim zahtjevom traži se da sud u parničnom postupku mijenja odluke suda u drugom ovršnom predmetu, koje su postale pravomoćne, kao što su rješenje o ovrsi, rješenje o dosudi i rješenje o namirenju, što nije dopušteno, da sud u parničnom postupku odlučuje o ovršnom postupku koji je okončan, a što je nedopušteno i s aspekta pravne sigurnosti građana, stoga je prvostupanjski sud pravilno odlučio kada je odbio i taj tužbeni zahtjev, kao neosnovan, i za to je dao valjane razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj sud drugog stupnja.

Prema tome, prvostupanjski sud je raspravio sve odlučne činjenice, potpuno je i pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalno pravo, a nije napravio niti jednu povredu odredaba parničnog postupka.

O troškovima postupka prvostupanjski sud je pravilno odlučio temeljem članka 386. stavak 2. ZPP-a, troškove je pravilno odmjerio i dosudio, te odluku o troškovima postupka obrazložio.

Radi iznijetog, a na temelju članka 226. ZPP-a odlučeno je kao u izreci presude.

*Predsjednik vijeća:
Nedim Begić*